

цель да запазятъ спомена за известни събития⁶⁶). Съдържа- нието е най-разнообразно. Отбелязани сж събития отъ раз- лична важностъ: написване, купуване и подаряване на книги; любопитни природни явления: неплодородие, студове, дъж- дове, снѣгове, наводнения, поява на комети, земетръси, гладъ, скжпотия или плодородие; събития отъ частенъ и общественъ характеръ, войни, нашествия и опустошения. Езикътъ е простъ и достъпенъ, безъ всѣкакво старание за художественостъ. Приписките и бележките могатъ да бждатъ окачествени като чисто народно книжовно творчество. Това имъ дава голѣма цена като исторически материалъ за изучаване на живота, настроението, условията на сжществуване, отгласитъ на разнитъ политически събития всрѣдъ нашия народъ. Нѣкои отъ тѣхъ сж твърде любопитни поради явното си противо- турско настроение. Изобщо, тѣзи приписки и бележки сж извънредно важенъ материалъ за историята ни подъ турското робство, частно за мѣстната история на отдѣлнитъ наши сръдища. Особено ценна е лѣтописната бележка на попъ Методи Драгиновъ за потурчването на чепинскитъ българи презъ времето на султанъ Мохамеда IV (1648-1687)⁶⁷).

Времето на Възраждането на българския народъ, въ втората половина на XVIII в. и презъ XIX в., е съпроводено съ засилена любознателностъ къмъ родното минало. За водачитъ на нашето Възраждане познаването на родната история е едно отъ най-мощнитъ сръдства за събуждане и засилване на народното самосъзнание. Разбира се, не може да се мисли за безпристрастно и научно излагане на българската история. Напротивъ, позволена е идеализа-

⁶⁶) Досега сж обнародвани голѣмъ брой подобни бележки, но прѣснато. Могатъ да бждатъ указани, напр.: Ю. Трифоновъ, *Приписки и бележки съ лѣтописенъ характеръ* (ПСП, LXIII. 1903, 773—780); — П. Чилевъ въ СБАКН, II кф. 1912, 155 сл., споредъ старата кондика на Търновската митрополия. — Б. Цоневъ, *Единъ важенъ дамаскинъ оиъ XVII в.* (ГодСУИФ, VIII—IX. 1912/13, 1—5 отд.); — Ив. Русева, *Приписки и бѣлѣжки по нашии писмени паметници* (ИзвССФ, IV. 1921, 1—48); разглежда изобщо въпроса за този родъ книжовни творби; приложени сж примѣри. — Множество бележки сж дадени въ книгата на П. Мутафчиевъ, *Изъ нашии старойланински монастири. Бележки и материали* (СБАКН, XXVII. 1931, 1—122 отд. отп.), както и у Йорд. Ивановъ, *Български сѣрини изъ Македония* (София 1931).

⁶⁷) Обнародвана отъ Ст. Захаріевъ, *Географико-историко-сѣаистическо описаніе на Ташаръ-Пазарджишкѣ каазѣ* (Віена 1870), 67—68. — Най-ново издание, у В. Чолаковъ, *Пойъ-Методиевий лѣтописенъ разказъ за потурчването на чепинскитъ българи* (София 1925).